

<http://kefad.ahievran.edu.tr>

Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi

ISSN: 2147 - 1037

Öğretmenlerin Eğitim Araştırmalarına İlişkin Görüşleri

Osman Çekiç
Halime Öztürk
Sezen Apaydın

DOI:.....

Makale Bilgileri

Yükleme:16/07/2017 Düzeltme: 12/12/2017

Kabul:13/01/2018

Özet

Eğitim öğretimin gerçekleştirildiği uygulama boyutu ile bu uygulamaların temelini oluşturan eğitim araştırmaları arasında kopukluk bulunduğuna dair alanyazında süregelen bir tartışma söz konusudur. Bu araştırmada, uygulama boyutunda yer alan öğretmenlerin, bu araştırma ve uygulama arasındaki boşluğun nedenleri hakkındaki görüşlerini, eğitim araştırmalarından ve araştırmacılardan beklentilerini ve gelişime ihtiyaç duydukları alanları ortaya çıkarmak amaçlanmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışmasının kullanıldığı bu araştırmada, yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla Çanakkale il merkezinde görev yapan öğretmenlerin görüşleri alınmıştır. Verilerin betimsel analizi sonucunda; eğitim alanında yapılan araştırmaların işlevsel ve uygulamaya dönük olmaması, araştırmacıların uygulamadan uzak oluşu, uygulayıcılar ile araştırma sürecinde işbirliği içinde bulunulmaması ve sistem ile ilgili sorunlar nedeniyle araştırma ve uygulama arasında boşluk olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, öğretmenlerin; uygulamaya katkıda bulunacak araştırmalar yapılması, araştırmacıların sahaya inmesi ve araştırmacı ve uygulayıcılar arasında işbirliği sağlanması gibi beklentileri bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim araştırması, Öğretmen, Araştırma okuryazarlığı, Üniversite-okul işbirliği

Sorumlu Yazar: Osman Çekiç, Assoc. Prof. Dr., Canakkale Onsekiz Mart University, Turkey, osmancekic@gmail.com, ORCID ID 0000-0002-3600-2855

Halime Öztürk, PhD Candidate, Canakkale Onsekiz Mart University, Turkey, ozturkhalime@gmail.com, ORCID ID 0000-0003-0121-7124

Sezen Apaydın, PhD., Canakkale Onsekiz Mart University, Turkey, apaydinsezen@gmail.com, ORCID ID 0000-0002-9927-1331

Giriş

Eğitimin akademik bir alan olarak ifade edilmesi 18. yüzyılda Ernst Christian Trapp'ın eğitim alanında ilk profesör olması ile birlikte gerçekleşmiştir (Biesta, 2007). O tarihten itibaren eğitim alanında yapılan araştırmaların artmasıyla birlikte, eğitim araştırmaları üzerine tartışmalar da yapılmaya başlamıştır. Günümüzde aktif olarak tartışılan konulardan biri eğitim araştırmalarının amacının ne olduğudur. Mortimore'a (2000) göre eğitim araştırmalarının temel amacı eğitim süreçlerinin ve çıktılarının geliştirilmesidir. Broekkamp ve van Hout-Wolters (2007) ise eğitim araştırmalarının en önemli amacının eğitim uygulamalarının yararına bilgi üretmek olduğunu ifade etmiştir. Bunun yanı sıra McIntyre (2005) tarafından eğitim araştırmalarının en temel amacının politikayı ve uygulamayı bilgilendirmek olduğu iddia edilmiştir.

Uygulama sürecinde eğitim araştırmaları ve araştırmacılarından beklenen, ulusal ve uluslararası düzeyde karşılaşılan problemlere öneriler geliştirerek bu problemlerin nasıl çözülebileceğine ilişkin yol haritaları çıkarmalarıdır. Balcı (1989) insanların sorun çözmede kullandıkları yöntemleri dört ana başlık altında incelemiş ve bu başlıkları; bilimsel araştırma, otoriteye başvurma, kendine başvurma ve örnek izleme olarak sıralamıştır. Ek olarak, günümüz insanından beklenenin bilimsel araştırma ve bilimsel bilgi yolu ile problemlerine çözüm aramasının olduğunu vurgulamıştır (Balcı, 1989). Günümüzde her an iç içe olduğumuz eğitim sistem ve ortamlarının da farklı zaman ve durumlarda karmaşık problemlerle karşılaştığı açıktır. Bu karmaşık problemlerin çözümü farklı yaklaşımlar gerektirir ve bilimsel araştırmalar bu yaklaşımların başında gelmelidir.

Stokes (1997) bilimsel araştırmaları temel ve uygulamalı olarak sınıflandırmış ve temel araştırmaların bilimsel çalışmaların temel anlayışlarıyla, uygulamalı araştırmaların topluma faydalı olmak için yapıldığını vurgulamıştır. Bauer ve Fischer (2007), eğitim araştırmalarının hem temel hem de uygulamalı araştırmaları kapsadığını ve dolayısıyla eğitimle ilgili problemlere çözüm sunarken bir taraftan da eğitim sorunlarına dair yeni bakış açılarının geliştirilmesi için teori üretmeyi amaçladığını belirtmişlerdir. Bu tanımlardan yola çıkarak eğitim alanında yapılan araştırmaların okul, toplum, politika, yönetici, öğretmen, öğrenci gibi uygulayıcı grupları etkilemesi ya da bu gruplardan etkilenmesi kaçınılmaz görünmektedir. Bu demektir ki; eğitim araştırmaları sadece teori üretmek değil aynı zamanda uygulamayı ve uygulayıcıları da etkilemek üzere tasarlanmalı ve yapılmalıdır.

Eğitim biliminin bir disiplin olması tartışması günümüzde yerini eğitim araştırmalarının uygulama ile ilişkisinin nasıl olduğu sorusuna bırakmıştır. Hargreaves (1997) eğitim araştırmalarının eğitim uygulamaları ile ilgili olmadığını ve uygulamaya yönelik bilgi üretmediğini iddia etmiştir. Buna ek olarak, Olivero, John ve Sutherland (2004), eğitim araştırmaları ve eğitim uygulamalarını

farklı dünyalarda yaşayan üyelerin oluşturduğu iki farklı kültür olarak nitelendirmektedirler. Alanyazındaki birçok araştırma, eğitim araştırmaları ve uygulama arasında önemli bir boşluğun olduğunu belirtmektedir (Biesta, 2007; Broekkamp ve van Hout-Wolters, 2007; Gore ve Gitlin, 2004; Levin, 2013; McIntyre, 2005; Vanderlinde ve van Braak, 2010). Eğitim araştırmaları ve uygulama arasındaki boşluk ile ilgili alanyazın inceleme çalışmasında Broekkamp ve van Hout-Wolters (2007), bu boşluğa dört problemin neden olduğu sonucuna varmışlardır: 1) Eğitim araştırmaları sınırlı sayıda inandırıcı sonuç üretir ya da eğitim araştırmaları güçlü kanıtlarla desteklenen geçerli ve güvenilir sonuçlar vermez; 2) Eğitim araştırmaları az sayıda uygulamaya yönelik bilgi üretir ya da eğitim araştırmalarının uygulamada kullanılması sınırlıdır; 3) Uygulayıcılar eğitim araştırmalarının inandırıcı ya da kullanışlı bilgiler üretmediğine inanyor ya da eğitim araştırmaları öğretmenler için bir anlam ifade etmiyordur; 4) Uygulayıcılar eğitim araştırmalarından çok az şey anlayabiliyor ya da uygulayıcılar eğitim araştırmalarının sonuçlarını kullanmak için yeterli becerilere sahip değildir. Bu problemlerden ilk ikisi araştırmaların ürünleri ile ilgili iken diğer ikisi araştırmaların değeri ve uygulanabilirliği ile ilgilidir (Vanderlinde ve van Braak, 2010).

Eğitim araştırmaları ile uygulama arasında bir boşluk olduğu noktasında, araştırmacılar ve uygulayıcıların hemfikir oldukları görülmektedir (Ateş ve Yıldırım, 2015; Biesta, 2007; Gore ve Gitlin, 2004; Levin, 2013; McIntyre, 2005; Vanderlinde ve van Braak, 2010). Bununla birlikte, eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki ilişkinin güçlendirilmesine yönelik öğretmenlerin görüşleri noktasında daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulduğu belirtilmiştir (Ateş ve Yıldırım, 2015; Biesta, 2017; Levin, 2013). Bu noktada, birçok akademik dergi ve kitap “kuram ve uygulama” vurgusunu başlıklarında belirtmişlerdir. Fakat Türkiye’de yapılan eğitim araştırmalarının uygulayıcıları olarak öğretmenlere ve yöneticilere ne yararlar sağladığı ve nasıl daha iyi bir hale getirilebileceği üzerinde çok az düşünülmüş, dolayısı ile de araştırmaya dayalı bir eğitim uygulamasına gidilmemiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi, araştırma destekli eğitim ciddi şekilde alanyazında yer bulmuş, hatta Hargreaves (1997), eğitim bilimlerinin de tıp alanında olduğu gibi araştırma sonuçlarının direk olarak öğretmenler tarafından kullanıldığı tıp eğitimine benzer bir yapıda sunulması gerektiğini vurgulamıştır. Buradaki vurgu eğitim araştırmalarının okulu ve sınıftaki eğitimi geliştirmeye yönelik yapılması gereğidir (Galton, 2000). Türkiye’de yapılan eğitim araştırmalarının uygulayıcılar tarafından ne oranda kullandıkları önemli bir araştırma konusu olmakta ve ancak son yıllarda araştırmacıların ilgi odağı olmaya başlamıştır (Armağan ve Yıldırım, 2015, Ateş ve Yıldırım, 2015; Yıldırım, İlhan, Şekerci ve Sözbilir, 2010, 2014). Aksi halde bilim için bilim mantığı ile yapılan araştırmalar uygulamaya etki etmeyecek ve sadece akademisyenlerin öz geçmişlerinde kalacaktır. Bilimsel olarak yapılan eğitim araştırmaları; teori üretme, test etme ve geliştirme yanında esas rolü olan uygulamayı geliştirmeye de yoğunlaşmalıdır. Bu nedenle teori ve uygulama arasındaki boşluk

fark edilmeli ve iki farklı kutup olmaktan öte birbirini tamamlayıcı ve destekleyici unsurlar olarak düşünülmelidir. Öğretmenler, eğitim araştırmalarının kullanıcısı ve uygulayıcısı olarak, bu araştırmalara ulaşabilmeli, düşünceleri, gereksinimleri ve problemleri eğitim üzerine yapılan araştırmalara yansımali ve araştırma sonuçları kendilerine uygulamalarını geliştirecek veriler olarak geri dönmelidir.

Buradan hareketle, bu çalışmada öğretmenlerin eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğu nasıl değerlendirdiklerinin, eğitim araştırmalarından ve eğitim araştırmacılarından beklentilerinin neler olduğunun ve gelişime ihtiyaç duydukları alanların ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda, araştırma soruları şu şekilde belirlenmiştir:

- Öğretmenlere göre eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedenleri nedir?
- Öğretmenlerin eğitim araştırmalarından ve araştırmacılarından beklentileri nelerdir?
- Öğretmenlerin eğitim araştırmalarına ulaşmada ve kullanmada mesleki gelişim ihtiyaçları nelerdir?

Yöntem

Bu çalışma nitel araştırma yöntemleri kullanılarak şekillendirilmiştir. Nitel araştırmalar bir konuyu derinlemesine ve anlam yüklerine bakarak inceleme olanağı sağlarlar. Nitel araştırmalar, insanların yaşamlarını nasıl yorumladıkları, dünyalarını nasıl oluşturdukları ve deneyimlerini nasıl anlamlandırdıklarıyla ilgilendirir (Merriam, 2013). Bunun yanında katılımcıların kendi ifadeleri ve bu ifadelerden çıkarılan anlamların kullanılması, araştırmacılara olgulara katılımcı gözü ile bakma olanağı sağlar.

Araştırma Deseni

Bu çalışmada, öğretmenlerin çalışmanın konusu üzerindeki düşüncelerinin detaylı olarak anlaşılmasına ve açıklanmasına imkan vereceği düşünölen durum çalışması deseni benimsenmiştir. Durum / örnek olay çalışmaları zaman, mekan, ve diğer özelliklerle sınırlandırılmış bir katılımcı grubundan elde edilen verilerle olguları açıklamaya olanak sağlar. Bu çalışmada durum olarak Çanakkale Merkez İlçe'de görev yapan öğretmenlerin eğitim araştırmalarına ilişkin görüşleri alınmıştır. Okul türlerine göre iç içe geçmiş durum çalışması özelliği gösteren bu araştırma, genel olarak öğretmenlere yoğunlaştığı için, tek durum çalışması olarak değerlendirilmiş ve bu şekilde yapılandırılmıştır. Bu amaçla, Çanakkale Merkez İlçe'de bulunan okullarda görev yapan öğretmenlerin, eğitim araştırmalarına ilişkin değerlendirmelerini belirlemek üzere görüşleri alınmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmaya dahil edilen öğretmenler, 2013-2014 eğitim öğretim yılı bahar döneminde Çanakkale ili Merkez ilçesinde bulunan ilkökul, ortaokul ve liselerde görev yapan öğretmenler arasından belirlenmiştir. Bu okullar arasından 3 ilkökul, 3 ortaokul ve 5 liseye ulaşılmış ve toplamda 62 öğretmenin görüşleri alınmıştır. Kademeye göre dağılım ise 5 ilkökul, 14 ortaokul ve 43 lise öğretmeni şeklinde olmuştur. Lise ve ortaokul öğretmeni sayısının fazla oluşu çeşitli branşlarda öğretmenleri çalışmaya dahil etme çabası kaynaklanmaktadır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme gidilerek araştırma konusunda bilgi sağlayabilecek kişilere ulaşılmış ve ayrıca yaş, cinsiyet, kıdem ve kademe açısından çeşitlilik sağlanmaya çalışılmıştır (Creswell, 2013).

Çalışmanın katılımcı profiline bakıldığında (Tablo 1) kadın-erkek öğretmenlerin sayısının birbirine yakın olduğu, ulaşılan öğretmenlerin daha çok 31-50 yaşları arasında oldukları ve çoğunlukla 6-20 yıl arasında hizmet süresine sahip oldukları görülmekte ve bu durum Çanakkale ili genelinde öğretmenlerin kıdem süreleri ile benzerlik göstermektedir.

Tablo 1. Katılımcıların demografik özellikleri

		n			n
Cinsiyet	Kadın	30	Eğitim	Lisans	48
	Erkek	32	Düzeyi	Yüksek Lisans	14
Yaş				1-5	3
	20-30	5		6-10	13
	31-40	24	Kıdem (yıl)	11-15	16
	41-50	14		16-20	13
	51 ve üstü	1		21-25	9
				26-30	5

Cinsiyet, yaş ve kıdem dışında katılımcıların lisansüstü eğitime katılımlarına bakıldığında 14 kişinin yüksek lisans mezunu ve geri kalan 48 kişi lisans mezunu olduğu görülmektedir. Bunların yanı sıra öğretmenlerin eğitim alanında okudukları yayın türleri Tablo 2’de gösterilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin takip ettikleri yayınlara bakıldığında, öğretmenlerin yaklaşık ¾’ünün (%72.6) internet kaynaklı bilimsel çalışmaları okudukları görülmektedir. Katılımcıların yarısından fazlasının bilimsel kitaplar, gazete ve dergiler (sırasıyla %54.8 ve %51.6) okuduklarını görülmektedir.

Öğretmenlerin eğitim araştırmaları ile ilgili yayınlara ulaşma oranı Yıldırım ve arkadaşlarının 2014’te yapmış olduğu %10’luk tespitten epeyce yüksek görünmektedir. Bu durum çalışmaya katılan öğretmenlerin yaş ve kıdemleri ile birlikte eğitim durumları açısından değerlendirmek gerekmektedir. Çanakkale’de görev yapan öğretmenlerin kıdemleri nispeten daha yüksektir.

Tablo 2. Katılımcıların Eğitim Alanında Okudukları Yayınlar

Yayın	f	%
İnternet kaynaklı bilimsel çalışmalar	45	72.6
Bilimsel kitaplar	34	54.8
Bilimsel gazete ve dergiler	32	51.6
Ulusal dergiler	25	40.3
Ulusal konferanslarda sunulan bildiriler	13	21.0
Diğer yayınlar	10	16.1
Uluslararası dergiler	4	6.5
Uluslararası konferanslarda sunulan bildiriler	4	6.5

Verilerin Toplanması

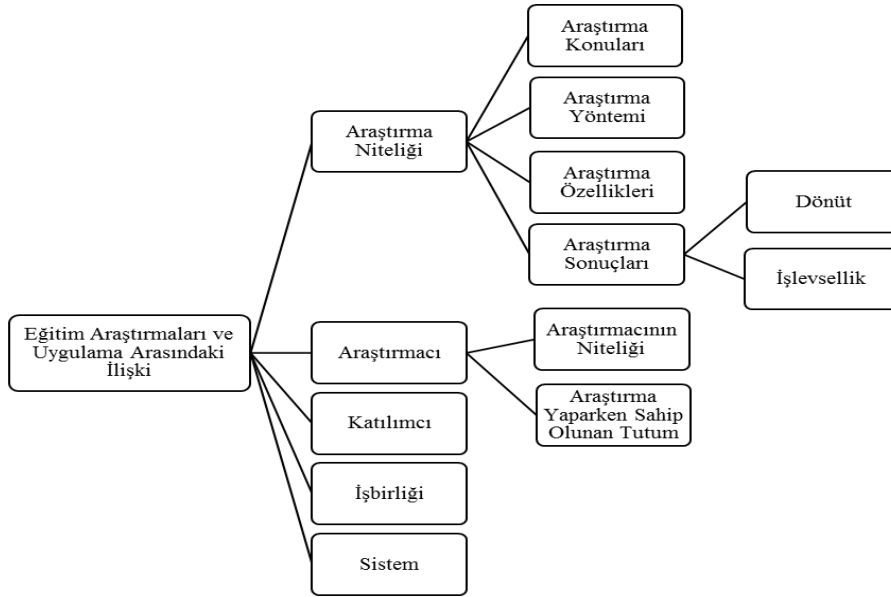
Araştırmada öğretmenlerin eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki ilişkiye dair görüşlerini belirlemek üzere açık uçlu sorulardan oluşan yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Brannigan'a (1985) göre yapılandırılmış görüşme tekniğinde amaç, görüşülen bireylerin verdikleri bilgiler arasındaki paralelliği ve farklılığı saptamak ve buna göre karşılaştırmalar yapmaktır (Akt. Yıldırım ve Şimşek 2008). Bu teknikte, araştırmacı, araştırmaya katılan her bir kişiye aynı soruları aynı biçimde ve aynı sözcüklerle standartlaştırılmış şekilde (Punch, 2005) sormak yoluyla verileri toplar.

Görüşme formundaki sorular oluşturulurken konu ile ilgili alanyazından yararlanılmıştır. Formda kullanılan sorular eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedenlerini, eğitim araştırmalarından ve araştırmacılar ile üniversiteden beklentilerini ve son olarak araştırmalardan yararlanmak üzere gelişmeye ihtiyaç duyulan konuları içermektedir. Pilot uygulama kapsamında, öğretmenlik yapan 5 yüksek lisans öğrencisinin görüşleri alınmış ve soruların açıklığı ve anlaşılabilirliği test edilerek sorularda gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Uygulamaya hazır hale getirilen veri toplama aracı, İl Milli Eğitim Müdürlüğü izniyle araştırmacılar tarafından okullar ve okul yöneticileriyle iletişime geçilerek uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma sonucunda elde edilen veriler betimsel analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Görüşme formlarından elde edilen veriler elektronik ortama aktarıldıktan sonra, çalışmaya katılanların verdikleri cevapları birey bazında takip edebilmek için K1, K2, K3, ...K62 şeklinde numaralandırılmıştır. Elektronik ortamdaki veriler detaylı bir şekilde okunarak kodlar, kategoriler ve temalar çıkarılmıştır. Nitel veri analizi sürecinin merkezinde "kodlama ve kategoriler oluşturma" bulunmaktadır (Creswell, 2013). Araştırmacı, kodlama sürecine verilerin kavramlaştırılması ile başlamaktadır. Ardından cevaplara dayalı olarak olay ve olgular karşılaştırılır ve benzer nitelikteki olaylar aynı isimler altında kavramsallaştırılır. Bu aşamada araştırmacı, birbiri ile ilişkili kavramları gruplandırmak suretiyle çeşitli kategoriler ve temalar belirler.

Kodlayıcılar arası uyumu sağlamak için teori temelli bir kod rehberi (codebook) oluşturulmuştur. Kod rehberi, veri analizinde bir kılavuz olarak kullanılan kodlar, tanımlar, ne zaman kullanılacağına dair yönergeler ve örnekler takımıdır (DeCuir-Gunby, Marshall ve McCulloch, 2011; MacQueen, McLellan, Kay ve Milstein, 1998). Teori temelli kod rehberi oluşturmanın üç adımı kod üretmek, verileri belirli temalarda yeniden gözden geçirmek ve yorumlamak ve kodlayıcılar ve kodlar arası güvenilirliği belirlemektir (DeCuir-Gunby vd., 2011). Kod rehberinde yer alan tema ve kategoriler Şekil 1’de gösterilmiştir ve bazı örnek açıklamalar Tablo 3’te verilmiştir.

Şekil 1. Kod Rehberi İçin Oluşturulan Temalar ve Kategoriler

Tablo 3. Kod Rehberinde Bulunan Örnek Tema ve Kategorilerin Açıklamaları

Temalar	Açıklamalar
Araştırma konuları	Araştırma konularının kimler tarafından veya neler dikkate alınarak belirlenmesi gerektiğine dair ifadeleri içerir. <i>Örneğin;</i> araştırma konularının uygulamadan yola çıkarak belirlenmesi.
Araştırma sonuçları	<i>Dönüt:</i> Araştırma sonucunda elde edilen bulguların katılımcılarla paylaşılmamasına ilişkin söylemleri içerir. <i>İşlevsellik:</i> Araştırma sonuçlarının uygulanabilirliği ile ilgili söylemlerdir.
Araştırmacı	<i>Nitelik:</i> Katılımcı ya da araştırmacının özelliklerinden çok araştırmayı planlayan/yapan kişilerin özellikleri ele alınmıştır. <i>Tutum:</i> Araştırmacıların araştırma yaparken izledikleri yol ve yöntemlerle ilgili ifadeleri içerir. <i>Örneğin;</i> araştırmacıların yaptıkları araştırmaları ve beklentilerini katılımcılara doğru bir şekilde anlatmamaları.
Katılımcı	Araştırmanın katılımcılarıyla ilgili ifadeleri içerir. <i>Örneğin;</i> katılımcıların veri toplama araçlarına verdikleri cevapların özensiz ve dikkatsiz olması
İşbirliği	Üniversite ile MEB kurum ve kuruluşları arasındaki ortak çalışmalara, iletişim ve paylaşım durumlarına ilişkin ifadeleri içerir.
Sistem	Eğitim sisteminin yapısal/politik olarak eksikliklerine ilişkin ifadeleri içerir.

Bulgular

Bu bölümde katılımcıların yapılandırılmış görüşme sorularına verdikleri cevaplardan elde edilen bulgular sunulmuştur. Araştırma sonuçları anlatılırken, görüşme formunda yer alan her bir soru ayrı ayrı incelenerek bulgular altında alt başlık olarak verilmiştir.

Eğitim Araştırmaları ile Uygulama Arasındaki Boşluğun Nedenlerine İlişkin Öğretmen Görüşleri

Öğretmenlerin araştırma ve uygulama arasındaki boşluğun nedenlerine ilişkin verdikleri cevaplar, araştırma, araştırmacı, katılımcı, işbirliği eksikliği ve sistem kaynaklı nedenler olmak üzere beş tema altında toplanmıştır (Tablo 4).

Tablo 4. *Eğitim Araştırmaları ile Uygulama Arasındaki Boşluğun Nedenlerine İlişkin Öğretmen Görüşleri*

Temalar	Kategoriler	f
Araştırma Kaynaklı	Araştırma sonuçları	3
	Araştırma yapısı	4
Araştırmacı Kaynaklı	Araştırmacının alana uzak olması	2
	Araştırmacı tutumu	5
Katılımcı Kaynaklı	Önemsememek/inanmamak	6
	Zaman olmaması	3
	Hizmet içi eğitim eksikliği	3
	İnisiyatif alamama	3
İşbirliği Eksikliği Kaynaklı	Araştırmacı-uygulayıcı işbirliği	5
	MEB-üniversite işbirliği	7
Sistem Kaynaklı	MEB	3
	Öğretmenlik mesleğinin yapısı	5
	Öğretim Programları	3
	Toplam	92

Tablo 4'den de görüldüğü üzere, eğitim araştırmaları ve uygulama arasındaki boşluğun nedenlerinden en yaygın araştırma kaynaklı olarak ifade edilmiş ve araştırma sonuçları ve yapısı olarak iki kategoride gruplandırılmıştır. Öğretmenler tarafından en çok dile getirilen araştırma sonuçları kategorisi altında katılımcıların araştırma sonuçlarının işlevselliği ve dönüt verilme(me)si ile ilgili ifadeleri yer almaktadır. İşlevsellik konusunda katılımcılar araştırmaların uygulamadan uzak, kağıt üzerinde ve teoride kaldığını ifade etmişlerdir. Bununla ilgili olarak meslek lisesinde görev yapan bir öğretmenin "teorideki bilgilerin uygulanabilirlikten uzak olmasından kaynaklanıyor. Bazı yöntemler sadece kağıt üzerinde kalıyor... (K17)" söylemiyle eğitim araştırmalarının uygulanabilir olmadığını ifade ettiği anlaşılmaktadır. Ayrıca araştırma sonuçlarının, uygulayıcılar tarafından dikkate alınmaması ve sonuçlarının kullanılmaması da araştırma sonuçlarının işlevselliği ile ilgili olarak katılımcıların ifadelerinde göze çarpmaktadır. Bir matematik öğretmenin, "... araştırma sonuçlarının uygulama aşamasındaki karar alıcılar tarafından önemsenmiyor olması ve uygulamalara etkisinin hissedilmemesi araştırmaya katılanlarında araştırmaların bilimselliğine, inanı[r]lığına

olumsuz etkide bulunmaktadır. (K57)" şeklindeki ifadesiyle, araştırma sonuçlarının dikkate alınmadığı ve bunun sonucunda öğretmenlerin eğitim araştırmalarına bakış açısının olumsuz olduğu anlaşılmaktadır. Bir okul müdürü ise, eğitim araştırmalarının işlevsel olmadığını "eğitim araştırmalarının ve anket uygulamalarının kağıt üzerinde kaldığını, sonuçları doğrultusunda işlem yapılmadığını, hayata geçirilmediğine inanıyorum. (K39)" ifadesi ile dile getirmiştir.

Katılımcıların araştırmaların sonuçlarıyla ilgili, kendilerine dönüt vermede yetersiz kaldığını belirtmiştir. Bu araştırmaya dahil olan öğretmenler, araştırma sonuçlarına ilişkin dönüt verilmemesinin, eğitim araştırmaları ile uygulama arasında kopuklukta etkili olduğunu belirtmişlerdir. "Araştırma neticelerinin okul yöneticileri ve öğretmenlerle paylaşılması (K60)" veya "üniversitede yapılan çalışmaların sonuçları öğretmenlere yansımamaktadır (K45)" gibi ifadelerle öğretmenler, araştırma sonuçlarının paylaşılmasını, eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedeni olarak göstermektedir. Bir sınıf öğretmeni beklentisini; "araştırmacılar öncelikle yönetici ve öğretmenlerin ihtiyaçlarını belirleyip, bu alanda bilimsel çalışma yapmalıdır. Yaptıkları araştırma sonuçlarını toplantı, konferans, seminer vb. etkinliklerle yönetici ve öğretmenlerle paylaşabilirler. (K46)" ifasında de açıkça dile getirmiştir.

Araştırmaların yapısı ile ilgili sonuçlarda, araştırmaların tasarlanmasına ilişkin öğretmen ve yöneticilerin ihtiyaçlarının belirlenip bu yönde araştırmalar yapılması gerektiği ifade edilmiştir. Bununla birlikte mevcut araştırmaların ilgi çekmemesi de belirtilen görüşler arasındadır. 20 yıllık sınıf öğretmeni olan bir okul yöneticisinin "...hazırlanan eğitim araştırmalarının, yönetici ve öğretmenlerin zihinlerinde yeterli soru işaretini uyandırmaması, ilgi çekmemesi (K58)" önemli bir sorundur söylemiyle eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedenini yapılan araştırmalara atfettiği görülmektedir.

Araştırmaların yapısı kategorisi altında ele alınan bir diğer konu araştırmaların gerçekçi olmaması ve sahada yapılmaması konusudur. 13 yıllık edebiyat öğretmenin "eğitim araştırmalarının ayakları yere değmiyor (K43)" söyleminden araştırmaların gerçekçi olmamasından söz ettiği anlaşılmaktadır. Bir sosyal bilgiler öğretmeni de, araştırmaların uygulama ortamlarının gerçekliği ile uyuşmadığı yönündeki görüşünü şu şekilde belirtmiştir: "Teoride varsayılan şartların (hazır bulunuşluk, sosyal şartlar, ilgi ve ihtiyaçlar, araç-gereç vs.) gerçek yaşamda olmayışı en önemli neden gibi görünmekte. (K62)" Araştırmaların gerçekçi olmamasının yanında, araştırmaların sahada yani okullarda yapılmamasının da eğitim araştırmaları ile uygulama arasında bir boşluğa neden olduğu da belirtilen nedenler arasındadır. Araştırma kaynaklı nedenler arasında yer alan son neden, araştırmalarda kullanılan veri toplama teknikleridir. Ortaokulda 23 yıldır psikolojik danışmanlık ve rehberlik öğretmenliği yapan diğer bir katılımcı veri toplama aracı olarak kullanılan anketleri de teori-uygulama boşluğunun bir nedeni olarak görmektedir: "Anket sorularının iyi hazırlanmaması, küçük

puntolarla hazırlanması, uygun seçeneklerin olmaması. (K2)” Anketlerle ilgili olarak iki öğretmenin “araştırmaların yapılış biçiminin yanlış olduğunu düşünüyorum. Sadece dağıtılan anket vb. şeylerle sorunların belirlenemeyeceğini düşünmekteyim. (K56)” ve “Eğitim araştırmaları yapılırken, araştırmacıların eğitim kuramlarında uygulanmış oldukları veri toplama aracı, genellikle anket olduğundan iletişimde sıkıntı yaşandığını düşünüyorum. (K47)” ifadelerinden, anketlerin eğitim araştırmaları için veri toplamada yeterli olmadığından şikayetçi oldukları anlaşılmaktadır.

Araştırmacıdan kaynaklı boşluk nedenleri araştırmacının alana uzak olması ve tutumu olmak üzere iki kategoride toplandığı görülmektedir. Araştırmacının alana uzak olması ile ilgili olarak, katılımcılar araştırmacıların okulları tanımadığını düşünmektedir. Bu nedenle araştırmacıların problemleri çok iyi bilmediklerini ve ihtiyaç analizini amaca uygun olarak yapmadıklarını ifade etmişlerdir. 21 yıllık tecrübesi olan bir psikolojik danışmanlık ve rehberlik öğretmeni, eğitim alanında araştırmalar yapan bilim insanlarının uygulama alanlarından uzak olmasını “Üniversite hocaları fanuslarından çıkıp gerçek alanlarda (okullar) daha çok pratik yapmalı, problemleri ve yaşayışları yerinde görmeliler. Kısaca bu zayıf bağ üniversite elemanlarının okul yaşayışlarının uzağında kalmasıyla doğrudan ilgilidir. (K11)”ifadesiyle açıklamıştır. Çalışmaya katılan bir başka öğretmen ise “okul gerçekleri (taş bina ve birleştirilmiş sınıfta hademelik yapan köy öğretmenleri, köylü tarafından tacize uğrayan bayan öğretmenler...) ile akademisyenlerin bakış açıları alakasız! (K41)” söylemiyle, akademisyenlerin gerçek okul ortamlarına uzak olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, öğretmenler, eğitim alanında araştırmalar yapan akademisyenlerin, daha önce herhangi bir okulda görev yapmamalarından dolayı okul ortamlarına ve işleyişe uzak olduklarını ifade etmişlerdir. Lisede okul yöneticisi olarak görev yapan, yüksek lisans eğitimi almış bir matematik öğretmeni bu durumu şöyle dile getirmiştir:

“Genellikle eğitim araştırmaları yapan kişilerin birçoğunun okul yöneticiliği veya öğretmenlik yapmadan direkt akademik personel olarak görev yapmaya başlamaları okullardaki işleyişten kopuk olmalarına neden olmaktadır. Her zaman mevzuatta olması gereken durum ile gerçekte yaşananlar arasında paralellik olmayabiliyor. Bu durumlara vakıf olabilmek için de aynı zamanda okuldaki işleyişe de vakıf olmak gerekmektedir. Fakat eğitim araştırmaları yapan kişiler genellikle teorik bilgiye sahip olmalarına karşın uygulama açısından yeterli bilgiye sahip değiller. (K63)”

Katılımcıların verdikleri cevapların yoğunlaştığı bir başka konu, araştırmalarda katılımcı olarak yer alan öğretmenler ve yöneticilerden kaynaklı nedenlerdir. Bu araştırmaya katılan öğretmenler, boşluğun oluşmasında kendilerinin de payı olduklarını ifade ederek, özeleştiri yapmışlardır. Katılımcıların yapılan eğitim araştırmalarını ciddiye almadıklarını, önemsemediklerini ve araştırmalara inanmadıklarını belirtmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmenlerden biri, “Yöneticiler ve öğretmenler eğitim araştırmalarının yararına, bir şeyleri değiştirebileceğine ya da

etkisine inanmadıkları için samimi görüşlerini yansıtmıyorlar. (K7)” şeklindeki ifadesi ile araştırmalara inanmadığını dile getirmektedir. Ortaöğretim kademesinde görev yapan bir elektronik öğretmeni, araştırma katılımcılarının samimi olmamasını “araştırma yapılan deneklerin cevaplara gerçeklerle uygun olmayan cevaplar vermesi (K16)” sözleri ile açıklamış ve araştırmaları önemsemediklerini vurgulamıştır. Katılımcıların kendileri ile ilgili olarak belirttikleri bir başka nokta ise, kendilerinin araştırmaları anlayıp uygulama konusunda eksikliklerinin olduğudur. Lisans eğitimlerini aldıktan sonra üniversite ile ilişkilerinin kesilmesi ve üniversite eğitimlerinin de teorik olmasından dolayı araştırmaları nasıl uygulayacaklarını bilmedikleri ifadelerinden anlaşılmaktadır. Araştırmaları okuyup uygulamak isteseler bile hem öğretmenlerin hem de okul yöneticilerinin inisiyatif alamaması nedeniyle yapamadıklarını belirtenler de olmuştur. Öğretmenlik mesleğine 6 yıl Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni olarak hizmet etmiş ve şu an lise düzeyinde bir okulda yöneticilik yapan bir katılımcı hem hizmet içi eğitim ihtiyacını hem de inisiyatif alınmama nedenlerini şu şekilde sıralamıştır:

“Üniversite eğitiminin teori-pratik bağına kuracak seviye ve kapsamda eğitim verememesi, teoriye dayalı olması; öğretmenlik mesleğine yetersiz seviyede atanan öğretmenlerin mesleği atandıktan sonra öğrenmeye başlaması, öğrenirken karşılaştığı kötü örnekler (öğretmenliği layıkıyla yapamayan, yetersiz ve bıkkın öğretmenler); ...uygulama noktasında yeterince inisiyatif kullanamaması, bu konuda yönetici ve diğer öğretmenlerin katı tutumu, yapısı itibariyle tembel olan insanın şevk ve heyecanını canlı tutacak idealleri uğruna hareket etmesini sağlayacak eğitim öğretim ortamlarının oluşturulamaması. (K20)”

Katılımcılar araştırma, araştırmacı ve katılımcıdan kaynaklı nedenlere ek olarak araştırmacı-uygulayıcı ve MEB-üniversite işbirliğinin olmamasının da eğitim araştırmaları ile uygulama arasında bir boşluğa neden olduğunu ifade etmişlerdir. Araştırmacı-uygulayıcı arasındaki işbirliği ile ilgili olarak, uygulayıcıların araştırmacılarla birlikte çalışmadığını, uygulayıcıların fikirlerinin, tecrübelerinin dikkate alınmadığını belirtmişlerdir. Sekiz yıllık deneyime sahip olan ve araştırmanın yapıldığı sırada ortaöğretim kademesinde yönetici olarak görev yapmakta olan bir öğretmen, akademisyenler ile öğretmenler arasındaki işbirliği için; “Akademisyenlerin, okul yöneticisi ve öğretmenlerle etkileşim ve iletişiminin az veya yüzeysel olması. (K10)” sözleriyle mevcut durumu ortaya koyarken, 5 yıllık deneyimi olan bir başka öğretmen “Zaman zaman paydaşlar bir araya gelip fikir alışverişi yapabilir. (K27)” şeklinde bir öneride bulunmaktadır. MEB-üniversite arasındaki işbirliği konusunda, 30 yıllık bir coğrafya öğretmeni şu sözleri sarf etmiştir: “Üniversitede yapılan konferans, panel gibi eğitim faaliyetleri ders saatleri içinde olunca öğretmenlerin katılımı maalesef sağlanamıyor. (K33)” Ortaokul düzeyinde 8 yıldır sosyal bilgiler öğretmenliği yapan bir başka katılımcı ise “Üniversitede yapılan çalışmalara MEB personeli katılmamaktadır. İzin alma konusunda

problem yaşanmaktadır. (K45)” ifadesiyle MEB ile üniversite arasında işbirliği olmamasına gönderme yapmaktadır.

Katılımcıların yoğunlaştığı son konu boşluğun, ülkemizdeki eğitim sisteminden kaynaklandığı vurgusudur. “Milli Eğitimin Yönetmelik ve Yönergeleri Eğitim Öğretimi o kadar kısıtlıyor ki yeni uygulamalara açık değil. (K13)” ve “Milli Eğitim Bakanlığının Eğitim politikalarından kaynaklanmaktadır. (K4)” şeklindeki katılımcı ifadelerinden de anlaşıldığı üzere, öğretmenler doğrudan MEB politikalarını, yönetmelik ve yönergelerini eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluktan sorumlu tutmaktadırlar. Eğitim sistemi ile ilgili bir başka husus öğretmenlerin üniversite eğitimini tamamladıktan sonra üniversitelerden bağının kopması ve bu bağı kuracak herhangi bir sistemin olmamasıdır. Araştırmaya katılan bir öğretmen bu durumu şu şekilde dile getirmiştir: “Uygulayıcı olan biz öğretmenler mezun olduktan sonra üniversiteden kopup hayatımızdan çıkarmaktayız. Akademisyenliği tercih eden eğitimciler de uygulama alanına uzak kalmaktalar. (K62)” Ayrıca eğitim sisteminde, öğretmen ve yöneticileri araştırmaları okumaya ve uygulamaya yönlendirecek herhangi bir teşvik ya da zorunluluğun olmaması da katılımcıların sistemle ilgili olarak dile getirdikleri nedenler arasındadır. Öğretmenlik mesleğinden önce 6 yıl akademisyenlik yapmış bir öğretmenin, “Akademisyenken eğitim araştırmaları ile daha çok ilgileniyordum, birincisi kaynağa ulaşmak daha kolay olduğundan (kaynak ayağımıza geliyordu), ikincisi benim de araştırma yapmak gibi bir zorunluluğum olduğundan. (K22)” şeklindeki ifadesinden, öğretmenlik mesleğinde, öğretmenleri eğitim araştırmalarına yönlendirecek bir sistemin olmadığına vurgu yaptığı anlaşılmaktadır.

Eğitim Araştırmalarından Beklentilere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Öğretmenlerin eğitim araştırmalarından beklentilerine ilişkin verdikleri cevaplar Tablo 5’te görüldüğü üzere araştırma özellikleri, araştırma yöntemi ve araştırma sonuçları olmak üzere üç tema altında gösterilmiştir. Öğretmenlere göre eğitim araştırmalarının sahip olması gereken özelliklerin başında araştırmaların çözüm sunması gelmektedir. Öğretmenlerin ifade ettiği gibi eğitim araştırmalarının, sorunların çözümüne yönelik öneriler sunması beklenmektedir. Sekiz yıllık deneyime sahip yüksek lisans mezunu bir Sosyal Bilgiler öğretmeni, araştırmaların önceliğinin uygulamadaki sorunları çözmesi olduğunu şu sözleriyle ifade etmiştir:

“Özellikle ve öncelikle bir sorun üzerine çözüm önerisi sunmalı. Merak duygusunu da giderebilir. Ama benim için okulda, sınıfta, idare ile, öğretmenlere ya da velilerle olan ya da olabilecek sıkıntılara bir alternatif çözüm önerisi getirmelidir. Araştırmacı araştırmanın kariyerine katkısından çok sorunlara getireceği çözüm önerilerine odaklanmalıdır. (K45)”

Öğretmenler tarafından en fazla dile getirilen bir diğer ifade, eğitim araştırmalarının sorunları tespit etmeye yönelik olmasından söz edilmektedir. Okul yöneticisi olarak görev yapan ve 21 yıllık deneyime sahip bir öğretmen bu durumu şu şekilde ifade etmiştir: “Okullardaki problemlerin net olarak belirlenebilmesine ve çözüm yollarının özellikle konuyla ilgili politikacılara yol göstermesine vesile olmalı, sadece kütüphane ve literatürde yer alacak çalışmalar olmamalıdır. (K11)”. Bunun yanı sıra öğretmenlerin eğitim araştırmalarından beklentileri arasında eğitim araştırmalarının gerçekçi ve geliştirici olması ile yenilik getirmesi görüşleri yer almaktadır. Eğitim araştırmalarının geliştirici olması ile ilgili beklentilerini bir öğretmen; “Hem okullarda yaşanan problemlere yardımcı olacak nitelikte olmalı hem öğretmene yeni bir şeyler katabilmeli hem de öğretmenlerin ufkunu genişletmelerine yardımcı olabilmelidir. (K63)” şeklinde ifade etmiştir. Eğitim araştırmalarının yenilik getirme özelliği daha çok bilgi, yöntem ve teknikler açısından ele alınmıştır. Bunun dışında sorunları daha iyi algılayabilmek için araştırmaların konularının uygulamadan yola çıkarak tespit edilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Tablo 5. Eğitim Araştırmalarından Beklentilere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Temalar	Kategoriler	f
Araştırmaların özellikleri	Çözüm sunmalı	12
	Sorunları tespit etmeli	6
	Geliştirici olmalı	5
	Gerçekçi olmalı	5
	Yenilikler getirmeli	4
	Var olanı ortaya koymalı	4
	Sahada yapılmalı	3
	Yönlendirici olmalı	3
	Doğru olmalı	2
	Somut olmalı	2
	Anlaşılır olmalı	2
	Bilimsel olmalı	1
	Derinlemesine araştırma yapılmalı	1
	Araştırma yöntemi	Sağlıklı veri toplama yöntemi
Örneklem seçimi		2
Farklılıklar dikkate alınmalı		4
Yöntemler çeşitlenmeli		1
Araştırma sonuçları	Uygulanabilir olmalı	19
	Araştırma sonuçları paylaşılmalı	11
	Eğitim sistemine katkısı olmalı	8
	İhtiyaçları karşılamalı	6
	Denenmeli	3
Toplam		109

Araştırmaların yöntemiyle ilgili en çok belirtilen konu sağlıklı veri toplanması konusudur. Araştırmaların veri toplama aşamasında anket ve gözlemlerle sınırlı kalınmaması ve yüz yüze görüşmeler yapılması gerektiğini bir öğretmen şu şekilde ifade etmiştir: “Araştırmacıların, eğitim kurumlarının sorunlarını daha iyi algılayabilmesi için kurumların havasını soluması ve yüz yüze

görüşmeler gerçekleştirmesi, eğitim araştırmalarının kalitesini arttıracaktır. (K47)“ Bununla birlikte araştırmalarda bireysel ve bölgesel farklılıkların dikkate alınması gerektiği, öğretmenler tarafından söz edilen bir diğer noktadır. Araştırmaların katılımcılarının iyi sečilmesi de öğretmenlerin beklentileri arasında yer almaktadır. Katılımcılardan bir öğretmen: “Araştırma yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, deneklerin iyi sečilmesi ve onlara doğru bilgi verecek motivasyon araçlarının kullanılması, sorunların tespitine ve sonra çözümüne yönelik olması. (K12)” durumunu yöntem açısından önemli noktalar olarak vurgulamıştır. Diđer bir katılımcı; “Araştırma problemleri ve soruları belirlenirken eğitim öğretimin birebir içinde bulunan örneklerle tercih edilirse, ortaya çıkan sonuçların uygulamada kullanılması daha sağlıklı olabilir. (K21) ” diyerek konu belirleme ve yöntem üzerine vurgu yapmıştır.

Eğitim araştırmalarından beklentilere yönelik son tema araştırma sonuçlarıdır. Öğretmenler tarafından vurgulanan beklentiler arasında araştırmaların uygulanabilir olması yer almaktadır. Bu durumu okul yöneticiliği görevi bulunan yüksek lisans eğitimi almış bir öğretmen “beklentim araştırma sonuçlarının çözüme yönelik etkilerinin olduğunun somut olarak göstergelerinin uygulamada görülmesini sağlamaktır (K57)” şeklinde ifade etmiştir. Katılımcıların bu tema altında belirttiği bir diğer beklenti ise araştırma sonuçlarının paylaşılmasıdır. Ortaöğretim kademesinde görev yapan 12 yıllık bir öğretmen “Bu araştırmaların çeşitli şekillerde bizlere ulaştırılması[gerekli]dir. (K40)” söylemiyle bu beklentisini dile getirmiştir. Araştırmaların eğitim sistemine katkı sağlaması en çok ifade edilen görüşler arasındadır. On beş yıllık kıdeme sahip ortaöğretim kademesinde görev yapan bir öğretmen araştırma sonuçlarının temel işlevini; “Ülkemizin yapboz tahtasına dönen eğitim sistemini, hiş kimsenin dokunamayacağı özerk ve gerçekten ülke insanların ihtiyaçlarını karşılayacak ve ülkemizi harekete geçirecek bilimsel temelleri olan bir yapıya kavuşturmak olmalı. (K34)” şeklinde özetleyerek, beklentileri açıkça dile getirmiştir. Ek olarak, 15 yıllık deneyime sahip başka bir öğretmen katılımcı, “Öncelikle eğitim araştırmaları öğretmenlerin eksikliklerinin belirlenerek yapılması gerekmekte ve öğretmenlere çözüme yönelik öneriler sunmalıdır. Ayrıca bu araştırmaların neleri değiştirdiğini görmek öğretmenleri bu araştırmalara katılmada yüreklendirecektir (K56)” ifadesi ile araştırma sonuçları→inanırlık→destek noktasındaki ilişkiye vurgu yapmıştır.

Araştırma niteliği temasının, araştırma özellikleri ve sonuçları olmak üzere iki kategoride gruplandığı görölmektedir. Araştırmaların sahada yapılması öğretmenler tarafından en çok belirtilen ifade olarak öne çıkmaktadır. Öğretmenler, araştırmacıların uygulamadan yola çıkarak çalışmalarını yürütmeleri gerektiğini vurgulamışlardır. Okullarda yerinde gözlem yapma ve okullarla iç içe olma konusunda lisede görev yapan iki öğretmen; araştırmacıların “Uygulama alanlarında bizzat bulunmaları, uygulamaları yerinde gözlemleri, sorunlara daha uygun ve hızlı çözüm üretmeye

çalışmaları. (K37)" ve "Eğitim araştırmalarının uygulama alanları olan okullarla daha yakın iletişim içerisinde olma[ları]. (K10)" gereğini vurgulayarak, saha çalışmalarının önemine dikkat çekmişlerdir.

Eğitim Fakültelerinden ve Akademisyenlerden Beklentilere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Öğretmenlerin eğitim fakültelerinden ve akademisyenlerden beklentilerine ilişkin görüşleri, araştırma ve araştırmacı niteliği, işbirliği ve öğretmen eğitimi olmak üzere dört tema altında toplanmıştır (Tablo 6).

Tablo 6. Eğitim Fakülteleri ve Akademisyenlerden Beklentilere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Temalar	Kategoriler	f
Araştırma Niteliği	Araştırmalarını sahada yapan	9
	Politikayı etkileyen	5
	Gelişmeleri takip eden	3
	Çözüm üreten	2
	Sistemdeki kişilere önderlik eden	1
	Uygulamadaki kişilerin gelişimine katkıda bulunan	8
	Eğitim sistemlerine etkisi olan	4
	İşe yarar öneriler sunan	4
	Sonuçları uygulamadaki kişilerle paylaşan	2
	Araştırma sonuçları	
Araştırmacı Niteliği	Araştırmacı kimliği	5
	Alanında iyi yetişmiş	4
	Ülkenin eğitim sistemini bilen	3
	Okul ve toplum yararına araştırma yapan	3
	Kendini toplumdandan soyutlamayan	3
İşbirliği	Uygulamadaki kişilerle iletişim içinde olan	8
	Uygulamadaki kişilerle birlikte çalışma yapan	5
	MEB kurumları ile işbirliği yapan	5
	Okullarda ders veren	4
Öğretmen Eğitimi	Sisteme uygun öğretmen yetiştirme	8
	Öğretmen eğitimine önem veren	8
	Öğretmen yetiştirmede uygulamaya önem veren	4
Toplam		101

Araştırmaların özellikleriyle ilgili en çok tekrar edilen ikinci görüş, eğitim fakülteleri ve akademisyenlerin eğitim politikalarını etkilemesi gerektiği üzerine yoğunlaşmaktadır. Katılımcılar, politikalara yön verilmesi ve yapılan çalışmaların politika oluşturmaya katkı sağlaması gerektiğini belirtmişlerdir. Bu durumu 18 yıllık deneyime sahip bir öğretmen "...değişen sistemlerde daha etkin olmalılar... (K57)" şeklinde ifade etmiştir. Araştırmacıların ve eğitim fakültelerinin çözüm üretmeleri ve sistemdeki kişilere önderlik etmeleri de az da olsa dile getirilen ve diğer temalarla benzerlik gösteren diğer bir görüştür. Ortaöğretim kademesinde görev yapan 16 yıllık deneyime sahip bir öğretmen bunu "Akademisyenler ülkenin eğitim gerçekliğinin farkında olmalı ve eğitim politikalarına yön vermeliler. Sistemde yapılan son değişikliklerde üniversiteler sessiz kalmıştır. Oysa bu konuda söz söyleyecek en donanımlı kurumlar üniversitelerdir. (K22)" şeklinde dile getirmiştir.

Araştırma niteliği teması altında araştırma sonuçları kategorisine ilişkin olarak öğretmenler, eğitim fakülteleri ve araştırmacılardan en çok okul ortamındaki bireylerin (öğrenciler, öğretmenler ve okul yöneticileri) gelişimine katkıda bulunmalarını beklemektedirler. 28 yıllık bir sınıf öğretmeni bunu; “Bakanlıkla işbirliği yaparak öğretmen ve okul yöneticilerinin ihtiyaç duyduğu alanlarda hizmet-içi eğitimler düzenlemeleri. Bu eğitimcileri de daha verimli hale getirmeleri... (K59)” gereğine vurgu yapmıştır. Ayrıca eğitim fakülteleri ve araştırmacılardan seminer, hizmet-içi eğitim ve atölye gibi çalışmalar yoluyla öğretmenlerin gelişimlerine katkı sağlamaları beklenmektedir. Dolayısıyla, eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedenleri arasında gösterilen hizmet içi eğitim eksikliğinin giderilmesi ile uygulayıcıların üniversite ile olan bağlarının mezun olduktan sonra da devam etmesini sağlayacağı beklentisinin bulunduğu anlaşılmaktadır. On beş yıllık deneyime sahip müdür yardımcısı bir öğretmen, beklenen bu işbirliğini; “[eğitim araştırmalarından elde edilen sonuçlar] okul-üniversite bağlantılarını kurmalı, eğitim alanında yeni, bilimsel yöntem ve teknikleri seminer dönemlerinde öğretmenlere aktarmalı. (K34)” sözleriyle dile getirmiştir. Araştırma sonuçlarına ilişkin bir başka görüş, akademisyenlerin eğitim sisteminde değişiklik oluşturma etkisinin olmasıdır. Ortaöğretimde görev yapan bir öğretmen, eğitim fakülteleri ve araştırmacıların, istikrarlı değişimlerin mimarları olmaları gereğini; “Sistemin siyasetler tarafından değil, bu işten anlayan eğitimci akademisyenler tarafından şekillendirilmesi için gerekli görüşmelerin yapılması, baskının kurulabilmesi. Bu sayede, eğitimde istikrarın sağlanabilmesi, gerekirse [akademisyenler] siyasete atılıp eğitim sistemini şekillendirmede aktif rol almalı bu konuda söz sahibi aktörlerden olmaya gayret edilmeli. (K31)” şeklinde ifade etmiştir.

Katılımcıların eğitim fakülteleri ve araştırmacılardan bir diğer beklentisi olan, araştırmacı niteliği teması içerisinde, araştırmacıların daha çok teorik düşündüklerini ve bilimselliğin ön planda olması gerektiği gibi araştırmacı kimliğine ilişkin görüşler dile getirilmiştir. Lise öğretmeni bir katılımcı, araştırmacıların uygulamadan uzak kalan teorik düşünme biçimlerini “Fakültede çalışan akademisyenlerin teorik düşüncülerinden kaynaklanan sorunlar oluşmaktadır. Tabana inmelidirler. (K7)” sözleriyle eleştirmiştir. Ayrıca öğretmenlerden bazıları, araştırmacıların okulları ve eğitim sorunlarını yakından tanımaları ve ülkenin herhangi bir yerinde uygulayıcı olarak yer almanın önemine vurgu yapmışlardır. Yüksek lisans mezunu 7 yıllık deneyime sahip genç bir öğretmen, akademisyenlerin uygulamadan uzak kalmalarına bir eleştiri ve aynı zamanda öneri olarak eğitim fakültelerindeki akademisyenlerin; “MEB’e bağlı okullarda haftada 2 saatte olsa derse girip ona göre öğretmen yetiştirmeye dikkat edilmesi[nin] ve köy okullarına gönderilecek öğretmenlerin ise illerin merkezindeki fakültelerinde yetiştirilmesi[nin] [daha] uygun olduğu (K16)” vurgusunu yapmıştır. Araştırmacı niteliği temasına ilişkin son olarak, öğretmenler, araştırmacılar ve eğitim fakültelerinin kendilerini toplumun sorunlarından ve gerçeklerinden soyutlamamalarını beklemektedirler. Yirmi bir

yıllık deneyime sahip bir lise öğretmeni akademisyenlerin bu tavrını; “Akademisyenler kendilerini toplumdan soyutlamaktadır. Kendilerini üst ya da ulaşılmaz bir tabaka olarak görmekteler. Aynı eski Yunan toplumlarında olduğu gibi kendilerini ‘Asiller Sınıfı’ olarak görmekte. Asil olmak aydın olmak demek değildir. Aydın ise toplumu ‘aydınlatan’dır, toplumdan kopan değil. (K51)” sözleriyle ifade etmiştir. Bu noktada akademisyenlere düşenin uygulayıcılarla hemhal olmak olduğu söylenebilir.

İşbirliği teması, öğretmenlerin eğitim fakültelerinden ve araştırmacılardan beklentileri arasında yer almıştır. Tablo 6’da de görüldüğü üzere katılımcılar tarafından en çok ifade edilen nokta, akademisyenlerin uygulamadaki kişilerle (öğretmen ve okul yöneticileri) bir araya gelerek sağlıklı bir iletişim içerisinde bulunmasıdır. 18 yıllık deneyime sahip, ortaokulda görev yapan bir matematik öğretmeni; “[Akademisyenler] MEB personeli ile daha iç içe olmalı ve iletişim kurmalıdır... Sürekli bir şeyler değişiyor ve değişen unsurlar başarılı olmuyor, akademisyenler, müdürler, öğretmenler konferans, panel sempozyumlarda daha sık bir araya gelebilir. (K57)” sözleriyle daha sıkı bir iletişim için beklentisini dile getirmiştir. Sağlıklı bir iletişimin bir adım ötesi olarak değerlendirilebilecek diğer beklenti ise, araştırmacıların uygulayıcılarla birlikte araştırmaları planlaması ve bilimsel çalışmalar yapmasıdır. Ortaöğretimde görev yapan bir öğretmen bu beklentisini, “[Akademisyenlerin] okullarda bilimsel çalışmalar yapması. Bu çalışmalara öğretmeni ve öğrencileri de katması. (K13)” gereklidir diyerek dile getirmiştir. Bunun dışında katılımcılar genel anlamda işbirliği sağlanması gerektiğini ifade eden görüşler bildirmişlerdir.

Çalışmaya katılan öğretmenler, ülke koşullarını dikkate alarak gerçekçi bir program ile sisteme uyum sağlayabilecek öğretmenler yetiştirilmesini eğitim fakülteleri ve akademisyenlerden beklemektedirler. On altı yıllık deneyime sahip ve ortaöğretim kademesinde görev yapan bir öğretmen; “Eğitim fakülteleri, öğrencilerine Türkiye’de var olan sistemin gerektirdiği biçimde eğitim vermeli. Eğitim fakültesinde alınan eğitim ile var olan sistemin beklentileri arasında bir kopukluk olduğunu düşünüyorum. Akademisyenler, öğrenci ve sistem arasında bir köprü oluşturursa, hem hayal kırıklığının hem de yetersizlik duygusunun oluşmasını engellerler. (K21)” sözleriyle gerçekçi bir öğretmen yetiştirme programına ihtiyaç duyulduğunu belirtmektedir.

Araştırmacılar ve eğitim fakültelerinden bir diğer beklenti, öğretmen eğitimine önem vererek öğretmen adaylarına yeni öğretim yöntem ve tekniklerin kullanımını öğretmeleridir. Katılımcılardan bazıları öğretmen eğitiminde uygulamanın önemini ve yeterince sunulmadığını dile getirmiştir. Eğitim fakültelerinin uygulamaya ağırlık vermesi gerektiği, öğretmen adaylarının farklı okullarda staj yapmasını ve dezavantajlı okulların da uygulama okulları olarak yer almasını beklediklerini vurgulamışlardır. Ortaöğretimde görev yapan, lisansüstü eğitim yapmış bir öğretmen, “...öğretmen adaylarının okullarda karşılaşacakları durumların önceden görülmesi adına staj eğitimlerinin çok önemsenmesi, hatta il merkezlerinde yapılan bu staj uygulamalarına köy okullarının da dahil

edilmeye çalışılması öğretmen adaylarının yetişmesinde etkili olacaktır. (K20)” sözleri örnek olarak gösterilebilir. Bir başka yüksek lisans mezunu öğretmen ise, eğitim fakülteleri “Teorik dersler yerine uygulama derslerine daha çok önem vermeliler. Öğrenciler tek okulda değil de düzeyleri farklı 1-2 okulda staj yapabilir mesela. (K49)” diyerek öğretmenlik uygulamalarından beklentisini dile getirmiştir.

Öğretmenlerin Gelişime İhtiyaç Duyduğu Alanlar

Araştırmada son olarak, öğretmenlere eğitim araştırmalarına ulaşma ve kullanma noktasında mesleki gelişim ihtiyaçları sorulmuştur. Öğretmenlerin gelişime ihtiyaç duydukları alanlar; pedagojik eğitim, araştırma okuryazarlığı, alan bilgisi, yönetim becerileri ve kişisel gelişim başlıkları altında gruplandırılmıştır. Bu alanlar incelendiğinde katılımcıların daha çok gelişime ihtiyaç duydukları konuları dile getirdikleri görülmüştür. Bu araştırmanın amacı doğrultusunda öğretmenlerin araştırmalardan daha fazla yararlanmaları noktasında araştırma okur-yazarlığı teması ortaya çıkmıştır. Bu tema altında, öğretmenlerin araştırma okuryazarlığını etkileyen kaynaklara ulaşma, veri analizi, araştırma yapmak gibi konularda gelişime ihtiyaç duydukları görülmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırma bulgularından da görüldüğü üzere, eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluk hem araştırmacılar hem de uygulayıcılar tarafından ifade edilmektedir (Broekkamp ve van Hout-Wolters, 2007). Bu araştırma kapsamında boşluğun nedenleri üzerine öğretmen görüşleri incelendiğinde “araştırmaların kağıt üzerinde kalması” önemli bir yer tutmaktadır. Eğitim araştırmalarının işlevsel olmadığına ve uygulama boyutunda ihtiyaca cevap vermediğine inanan öğretmenler, akademisyenlerin ve eğitim fakültelerinin eğitim politikalarına yön veremediğini düşünmektedirler. Yıldırım ve çalışma arkadaşlarının (2010) yaptıkları araştırma sonucunda da, öğretmenlerin eğitim araştırmalarının faydalarına inanmadıklarına dair benzer sonuçlar ortaya konulmuştur. Ayrıca yapılan araştırmalar neticesinde öğretmenlerin sınıf uygulamalarına yönelik eğitim araştırmalarına ilgi gösterdikleri ortaya çıkmıştır (Ekiz, 2006; Gore ve Gitlin, 2007; Mahoney, 2013; Vanderlinde ve van Braak, 2010). Bu çalışma da benzer bulgular ortaya çıkmış ve sonuç odaklı, uygulayıcı problemlerini aza indirecek çalışmaların daha çok kabul gördüğü sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte, Broekkamp ve van Hout-Wolters'ın (2007) eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun nedenlerine ilişkin yaptıkları alanyazın inceleme çalışmasında, araştırmacıların belirledikleri söz konusu boşluğun dört nedeninden biri, uygulayıcıların eğitim araştırmalarının inandırıcı ve uygulamaya dönük olmadığına inanmalarındır. Dolayısıyla araştırma konularının uygulamaya yönelik olmamasının eğitim araştırmaları ile uygulama arasında bir boşluk oluşmasında etkili olduğu söylenebilir.

Araştırmacıların uygulama deneyiminden yoksun olmaları veya uygulamayı takip etmeden araştırma yapmaları, araştırmalar ile uygulama arasında boşluğun bir diğer nedeni olarak gösterilmiştir. Diğer taraftan araştırmacıların araştırma yapmış olmak için yapması, uygulayıcıların da araştırmaların etkisine inanmamasından dolayı araştırmalar yeterince önemsenmemektedir. Gore ve Gitlin'in (2004) çalışmasında öğretmenler, araştırmacıların uygulama ortamından uzak olduğunu dile getirmiştir. Ayrıca eğitim araştırmacılarını öğretmenlere göre daha iyi şartlarda çalışan ama uygulama alanını bilmeyen olarak nitelendirmiş, dolayısıyla da bunu öğretmenlerin eğitim araştırmalarına başvuramamalarının bir nedeni olarak ifade etmişlerdir. Gore ve Gitlin (2004) bu durumu araştırmacılarının yeterliliğinin sınırlı olması ve araştırmalarını yürüttükleri uygulama alanındaki sorunlardan uzak oldukları için uygulama alanını bilmedikleri şeklinde yorumlamıştır. Bununla birlikte yapılan araştırmaların teknik kalitesinin genellikle yetersiz oluşu da (O'Donnell ve Levin, 1999), araştırmaların yapılmış olmak için yapıldığı görüşünü destekleyebilir.

McIntyre (2005) eğitim araştırmaları ile uygulama arasındaki boşluğun oluşmasında araştırmacıların yaptıkları araştırmalar nedeniyle sorumlu olmadıklarını, boşluğun birbirinden keskin bir şekilde ayrı olan iki bilgi türünden kaynaklandığını ifade etmiştir. Bu bilgi türleri öğretmenlerin günlük olarak kullandıkları pedagojik bilgi ve araştırmacıların bilimsel dergilerde yayınladıkları araştırmaya dayalı bilgidir. Vanderlinde ve van Braak'in (2010), eğitim araştırmaları ile uygulamalar arasındaki boşluğun nedenlerine ilişkin araştırmacılarla yaptığı görüşmelerde, araştırmacılar çalışmalarının bilimsel dergilere ve dergilerin etki faktörlerine göre değerlendirildiğini ifade etmişlerdir. Ayrıca yaptıkları çalışmaları bilimsel dergiler aracılığıyla yayınladıklarını, dergilerin öğretmenler ve okul yöneticileri tarafından bilinmediğini vurgulamışlar ve bilimsel araştırmaları uygulayıcılara ulaştıracak bir destekleyici yapının olmadığını ifade etmişlerdir.

Araştırma sonuçlarından haberdar olunmaması bu çalışmaya katılan öğretmenler tarafından da dile getirilen bir sorundur. Sadece araştırma sonuçlarının paylaşılması değil aynı zamanda öğretmenler, hem araştırma konularının belirlenmesi hem de çalışmaların yürütülmesi çerçevesinde akademisyenlerle birlikte araştırmalara dâhil olmayı istemektedirler. Benzer şekilde, Beycioglu, Özer ve Uğurlu'nun (2010) yaptığı araştırmanın bulguları, öğretmenlerin araştırmalara dâhil olmak istediklerini göstermektedir. Munn (2008) çalışmasında, ilgili kurumların ve araştırma kullanıcılarının da eğitim araştırmalarına dâhil edildiği bir işbirliği yaklaşımının önemini, araştırma kaynaklarını etkin kullanma, araştırma ve öğretmen eğitimi bütünlüştürme ve araştırma-politika-uygulama arasındaki karmaşık bağlantı ve ilişkileri geliştirme gibi nedenlere dayandırmıştır.

Boşluğun nedenleriyle ilgili son olarak sistem teması ele alınmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler, kendilerinin üniversite ve araştırmalarla iç içe olmasını sağlayacak bir sistemin olmamasını boşluk nedenleri arasında görmektedir. Ülkemiz eğitim sistemi düşünüldüğünde,

üniversiteden mezun olan bir öğretmeni, hizmet yıllarında üniversiteye yönlendirecek bir yapılanma bulunmamaktadır. Yapılan araştırmalardan bunun sadece ülkemiz için geçerli bir durum olmadığı anlaşılmaktadır (Broekkamp ve van Hout-Wolters, 2007; Gore ve Gitlin, 2004; Levin, 2013; Vanderlinde ve van Braak, 2010).

Öğretmenlerin araştırmacı ve uygulama arasında işbirliği sağlanmasına yönelik öncelikli beklentileri araştırmacıların sahaya inerek çalışmalarını yürütmeleri yönündedir. Ayrıca yapılan araştırma sonuçlarının uygulayıcı olan kişilere de bildirilmesi öğretmenlerin beklentileri arasındadır. Alanyazında bazı araştırmacılar bu işbirliğine vurgu yapmaktadır. Araştırmacılar ve öğretmenler tarafından okula dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucunda üretilen bilgi ve araştırma sonuçlarının erişilebilirliği ve sonuçların yaygınlaştırılması çalışmaları, araştırmalar ve uygulama taraflarının güçlü yönlerini bütünleştirebileceği dile getirilmektedir (Hemsley-Brown ve Sharp, 2003; Landry, Amara, ve Lamari, 2001; McIntyre, 2005).

Katılımcıların değindikleri bir diğer konu, kendilerinin araştırmalar ile olan ilişkileridir. Araştırmaya katılan öğretmenlere göre, hizmet-içi eğitimlere ve akademik toplantılara katılımın teşvik edilmesi ve desteklenmesi noktasında eksiklikler bulunmaktadır. Öğretmenlerin mevcut iş yükleri ve araştırmacı rolüne yer vermeyen bir sistemin varoluşu, öğretmenleri araştırma okuryazarlığı konusunda olumsuz yönde etkilemektedir. Bu noktada, öğretmenlerin araştırma okuryazarlığının sağlanmasına yönelik destekleyici eğitimin verilmesi gerektiği katılımcıların gelişime ihtiyaç duydukları alanlara verdikleri cevaplardan da görülmektedir. MEB Öğretmen Yetiştirme Genel Müdürlüğü tarafından yapılan hizmet-içi eğitim planlarına bakıldığında, öğretmenlerin araştırma okuryazarlığını artıracak eğitimlerin çok sınırlı olduğu görülmektedir (ÖYEGM, 2015). Dolayısıyla gerek hizmet-öncesi öğretmen yetiştirme gerekse hizmet-içi geliştirme sürecinde öğretmenlerin kendilerini değişen koşullara göre yenileyebilecekleri ve araştırmalardan yararlanabilecek özelliklere sahip şekilde eğitim verilmesi uygun olabilir. Nair (2007) öğretmenlerin araştırma okuryazarlığı rolünün geliştirilmesinin üniversitedeki araştırmacılar ve okul-üniversite ilişkileri üzerinde eğitim araştırmalarının zenginleştirecek ve uygulamayı geliştirecek kaçınılmaz etkileri olacağını vurgulamıştır. Bunların yanı sıra, öğretmenlerin araştırma okuryazarlığına özendirilmesi noktasında hizmet öncesi ve hizmet-içi eğitim kapsamında eylem araştırması kültürü oluşturulmasına yönelik çalışmalar yapılabilir (Küçük ve Çepni, 2005).

Sonuç olarak, eğitim alanında yapılan araştırmaların farklı sebeplerle uygulayıcılara ulaşmadığı ve uygulayıcı ve araştırmacı arasındaki boşluğun giderek arttığı gözlemlenmektedir. Uzaktan ve teknoloji destekli eğitim-öğretim yöntemlerinin artan oranda kullanılması da bu açığı büyütecek gibi gözükmektedir. Bu nedenle, hem öğretmenlerin hem de akademisyenlerin karşılıklı adımlar atarak ortak ortamlar oluşturması gerekmektedir. Bunlardan bir tanesi, belli aralıklarla

öğretmenlerin üniversite yerleşkelerine gelerek bilgilerini yenilemeleri olacağı gibi, aynı zamanda akademisyenlerin de uygulamadaki değişimi takip etmek için belli aralıklarla okullarda gönüllü olarak görev almasını sağlayacak programlar geliştirilmelidir. Bu programlar sonucunda katılımcı öğretmen ve akademisyenlere sertifikalar verilmeli ve bu sertifikalar görev değişimi, görevde yükselme ve özlük dosyalarında göz önünde tutularak prestijli hale getirilmelidir.

Kaynakça

- Armağan, Y. ve Yıldırım, N. (2015). Okul yönetiminde araştırma-uygulama sorunu: Okul müdürleri ve eğitim araştırmaları. *Eğitimde Politika Analizi Dergisi*, 4(1), 33-60.
- Ateş, S. ve Yıldırım, K. (2015). Türk öğretmenlerin gözüyle eğitim araştırmalarının uygulamaya yansımaya durumu. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 12(29), 110-132.
- Bauer, K., ve Fischer, F. (2007). The educational research-practice interface revisited: A scripting perspective. *Educational Research and Evaluation*, 13(3), 221-236. <https://doi.org/10.1080/13803610701626150>.
- Balcı, A. (1989). Eğitimsel araştırmanın eğitimsel sorunların çözümüne uygulanması. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi* 22(1), 411-420. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000868.
- Beycioglu, K., Ozer, N., ve Ugurlu, C. T. (2010). Teachers' views on educational research. *Teaching and Teacher Education*, 26(4), 1088-1093. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2009.11.004>.
- Biesta, G. (2007). Bridging the gap between educational research and educational practice: The need for critical distance. *Educational Research and Evaluation*, 13(3), 295-301. <https://doi.org/10.1080/13803610701640227>.
- Broekkamp, H., ve van Hout-Wolters, B. (2007). The gap between educational research and practice: A literature review, symposium, and questionnaire. *Educational Research and Evaluation*, 13(3), 203-220. <https://doi.org/10.1080/13803610701626127>.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- DeCuir-Gunby, J., Marshall, P., ve McCulloch, A. (2011). Developing and using a codebook for the analysis of interview data: an example from a professional development research project. *Field Methods*, 23(2), 136-155. <https://doi.org/10.1080/13803610701626127>.
- Ekiz, D. (2006). Primary School Teachers' Attitudes towards Educational Research. *Educational Sciences : Theory & Practice*, 6(2), 395-402.
- Galton, M. (2000). *Integrating theory and practice: Teachers' perspectives on educational research*. Paper presented at the ESRC Teaching and Learning Research Programme – First Annual Conference, Leicester, England. Retrieved 10.02.2017 from <http://www.leeds.ac.uk/educol/documents/00003247.htm>.

- Gore, J. M., ve Gitlin, A. D. (2004). [RE]Visioning the academic–teacher divide: power and knowledge in the educational community. *Teachers and Teaching*, 10(1), 35-58. <https://doi.org/10.1080/13540600320000170918>
- Hargreaves, D. H. (1997). In defence of research for evidence-based teaching: a rejoinder to Martyn Hammersley. *British Educational Research Journal*, 23(4), 405-419. <https://doi.org/10.1080/0141192970230402>.
- Hemsley-Brown, J., ve Sharp, C. (2003). The use of research to improve professional practice: A systematic review of the literature. *Oxford Review of Education*, 29(4), 449-470. <https://doi.org/10.1080/0305498032000153025>.
- Küçük, M., ve Çepni, S. (2005). Implementation of an action research course program for science teachers: A case for Turkey. *The Qualitative Report*, 10(2), 190-207.
- Landry, R., Amara, N., ve Lamari, M. (2001). Utilization of social science research knowledge in Canada. *Research Policy*, 30(2), 333-349. [https://doi.org/10.1016/S0048-7333\(00\)00081-0](https://doi.org/10.1016/S0048-7333(00)00081-0).
- Levin, B. (2013). To know is not enough: research knowledge and its use. *Review of Education*, 1(1), 2-31. <https://doi.org/10.1002/rev3.3001>.
- MacQueen, K., McLellan, E., Kay, K., ve Milstein, B. (1998). Codebook development for team-based qualitative analysis. *Cultural Anthropology Methods*, 10(2), 31-36. <https://doi.org/10.1177/1525822X980100020301>.
- Mahoney, S. (2013). *Educational Research in the United States: A Survey of Pre-K-12 Teachers' Perceptions Regarding the Purpose, Conceptions, Use, Impact, and Dissemination*. Doctoral dissertation, Arizona State University, Phoenix, Arizona, USA.
- McIntyre, D. (2005). Bridging the gap between research and practice. *Cambridge Journal of Education*, 35(3), 357-382. <https://doi.org/10.1080/03057640500319065>.
- Merriam, S. B. (2013). *Nitel Araştırma*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Miles, M., ve Huberman, A. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. Washington DC: Brookings.
- Mortimore, P. (2000). Does Educational Research Matter? *British Educational Research Journal*, 26(1), 5-24. <https://doi.org/10.1080/014119200109480>.
- Munn, P. (2008). Building research capacity collaboratively: Can we take ownership of our future? *British Educational Research Journal*, 34(4), 413-430. <https://doi.org/10.1080/01411920802065664>.

- Nair, S. (2007). Teachers As Researchers: Researchers As Teachers? Towards Successful Educational Research. *Malaysian Journal of Educators and Education*, 22, 25-44.
- O'Donnell, A. M., ve Levin, J. (1999). What to do about educational research's credibility gaps? *Issues in Education*, 5(2), 177-229. [https://doi.org/10.1016/S1080-9724\(00\)00025-2](https://doi.org/10.1016/S1080-9724(00)00025-2).
- Olivero, F., John, P., ve Sutherland, R. (2004). Seeing is believing: using videopapers to transform teachers' professional knowledge and practice. *Cambridge Journal of Education*, 34(2), 179-191. <https://doi.org/10.1080/03057640410001700552>.
- Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü. (2015). Retrieved August 19, 2015, from <http://oyegm.meb.gov.tr/www/egitim-planlari/icerik/28>
- Punch, K. F. (2005). *Sosyal Araştırmalara Giriş*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Stokes, D. E. (1997). *Pasteur's Quadrant: Basic Science and Technological Innovation*. Washington DC: Brookings.
- Vanderlinde, R., ve van Braak, J. (2010). The gap between educational research and practice: views of teachers, school leaders, intermediaries and researchers. *British Educational Research Journal*, 36(2), 299-316. <https://doi.org/10.1080/01411920902919257>.
- Yıldırım, A., Sözbilir, M., İlhan, N., ve Şekerci, A. R. (2010). Fen ve teknoloji öğretmenlerinin fen eğitimi araştırmalarını takip etme, anlama ve sonuçlarını uygulamaya yansıtma durumlarının incelenmesi. (TUBİTAK, 108K325 nolu proje raporu). Erzurum.
- Yıldırım, A., Sözbilir, M., İlhan, N., ve Şekerci, A. R. (2014). Fen ve teknoloji öğretmenlerinin eğitim araştırmalarını takip etme, anlama ve uygulamada kullanma düzeyleri: Erzurum ve Erzincan örneği. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(1), 81-100.
- Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (7. Baskı.). Ankara: Seçkin Yayıncılık.